

אשר יעשהם תחת השמש
 והנה רמעה העשקים פאן
 להם מנחם ומד עשקהם
 פח ואין להם מנחם ושבח
 אני אתה ממים שכבר מתו
 מזהמים אשר המה חנים
 ערנה זכור משניהם את
 אשר ערן לא תח אשר לא
 דאה אתה מעשה הרע אשר
 נעשה תחת השמש ודאית
 אני את כל עמל וארץ כל
 כשרון המעשה כי היא
 קצת איש מרעהו גם זה
 הגל ורעות רעו הפסולת
 אתו וכן ואכל את בשרו
 טוב מלא כן נחת מלא
 חפנים עמל ורעות החן שגמי
 אני ואראה הגל החתה שמש
 ישאח ואין שני גם בן ואח
 אקלו ואין קץ לכל עמלן
 גם עיניו לא תשבע עשור
 ולמי אני עמל ומחמד את
 נפשו מכלבה גסזה הגל
 וענין רעה הוא טובים השנים
 מן האחד אשר יש להם
 שכר טוב בעמלם כי אם
 לפי האחד יחס את חברו
 ואילו האחד שיפול ואין שני
 לחקמו גם אם דשכבו

והנה אתה אומר יענק בקול והאלהים
 יפקע הארץ אמר לה

שנים ותם להם ולאחד אף
 יחס ואם תזכרו האחד
 השנים עמלו נגרו וחמוט
 המ שלש לא במהרה ועתה
 כוב גלד מסכן וחכם ממל
 וקו זכור אשר לא ידע
 להזכר עתה כדמית חסות
 יעאל מלך כי גם במכותו
 נולד בש ראות את כל
 חמים המה לביע חמת השמש
 עם המלד השני אשר עמלו
 בחמיו און קץ לכל העם לה
 אשר חסו לפניהם גם האחר
 לא ישחודו גם זה הגל ורעות
 רוח שמה רגלך באשר
 תלך ארצות הארץ ותק
 לשמע מתת הפסלים וכן
 כדאנים וודעים לעשות
 אלהים על פיך והנה את
 ימחר לחוציא רבך לפני
 האלהים מן האלהים בשמים
 ואתה על הארץ על בן יתה
 דברך מעטות כי בא חסות
 ברב ענין וקול כסול ברב
 דמים באשר תלך ונת
 לאתם אלהיך אשר לשלמה
 אין חפץ בכסלותם את אשר
 תלך שלם טוב אשר לא
 תדך משתדד ולא תשלים

ולמי ג ופומה ולמי אלה לפניך וכן
 כל חסות נשרא ולמי אני עמל

אלהתו את פיך לחטוא
 את בשורך ואל תאמר
 לפני המלך כי שגעה
 הוא למה יקען האלהים
 על קולך וחבל את מעשה
 מדיך כי ברב חלמות
 והבלים ודברים הרבה כי
 אתה אלוהים ודא את עשך
 דש וגול משפט וערך
 הראה במדונה אלהתך
 עלה חפץ כי גבה מעל
 גבה שמל ונבנים עליהם
 ויתרון ארץ בכל היא
 מלך לשדה נענר אהב
 כסף לא ישבע כסף ומר
 אהב חמון לא תבואה
 גם זה הגל גרבות הפוסה
 רבו אובלים ומחכשו רון
 לבעלות כי אם דאית
 עינו מתקח שנת העבד
 אם מעט ואם הרבה
 יאכל והשבע לעשור
 אענו מען לו לשון יש
 רעה חולה ראית תחר
 השמש עשר שמור
 לבעלך לרעותו ואבד
 העשור שהוא בענין רע
 והולך בן ואין בורן נאמה
 כאשר ינא מבטן אמו

שורך ופומה כל למודך שבור
 לך לאמר עשר שמו

ערוס ושוכל ללכת בשבא
 ומאמה לאישא בעמלו
 שורך בידו וגם זה רעה חולה
 כל עמל שבא בן מלד ומה
 יתרון לו שמשמל לרעה
 גם כל זמון בחשך יאכל
 וכעס הרבה חלו וקעף
 הנה אשר דאיתו אני טוב
 אשר יפה לאכול לשתות
 ולראות טובה בכל עמלו
 שיעמל תחת השמש מספר
 ומחמו אשר נהן לו
 האלהים כי הוא חלקו גם
 כל האדם אשר נהן לו
 האלהים עשור ונכסים
 והשליטו לאכל ממנו
 ולשא את חלקו ולשמח
 בעמלו זה מתת אלהים
 היא כי לא הרבה זכור את
 ימי חמו כזה האלהים מענה
 בשמחת לבו יש רעה
 אשר דאיתו תחת השמש
 ורבה היא על הארץ איש
 אשר יתלן האלהים עשור
 ונכסים וכבוף ואינו חסר
 לנפשו מכל אשר יתאחד
 ולא יושליטו האלהים לאנו
 ממנו כי איש נבדקי י
 יאכלנו זה הגל וחלו רע

יאכל יג וכימנה להם אלהים מחדענים מו
 חרעה אשר קערו וזכור יג נצנו במסיה יי

אך רוח המשל העלה
 עליך מקומך אל תנח בן
 מרפא יעח חטאים גרלים
 ישראל ראיתי תחת
 השמש כשגגה שויעא
 מלפני השליט נתו הפכל
 במרומיס רבים ועשרים
 בשפל ישוב ראיתי עבדים
 על סוסים ושרים הלבים
 בעברים על הארץ יחטר גומץ
 בו יפול ופרץ גדר ישבע נחש
 מקיע אבנים יעעב ברחם
 בוקע עינים יסכו בס אסקה
 הברול והאל לא פנים קולל
 וחמים גבר והדרו הנשך
 חכמה אי ישר הנחש בלא
 לחש ואזו יתרוז לבעל היטון
 רברו פחכס חוושפתות בקול
 תבלטנו תחלת דברי מקור
 סבלות ואחרת פיהו הוללת
 רעה והסכל ורבה דברים לא
 ידע האדם מה שיהיה ואשר
 יהיה מאחריו מי יגיד לו
 עמל הפסולס תנוענו אשר
 לא ידעו לבדו אל יערי אנה
 ארץ שמלכך נער ושרך
 בצר יאבדו אשורך ארץ
 שמלכך בן חודים ושכרן
 צעת יאבדו בגבורה ולא

כשתי בעלותים ומך המקרה
 ובשפלות עינים ידלק הצור
 לשחוק עשית לחם ונין ושמן
 חיים והכסף יענה את הכל
 גם במרעף מלך אל תקלה
 ובחדול משכרך אל תקלה
 עשור כי עוף השמים יולד
 את תקול ובעל הכנפים יעור
 דברי שלח לחמה על פני השמים
 כדברך חמס המצאנו תו
 חלק לשבעה וגם לשמנה
 כי לא תרע מה ידעה רעה
 על הארץ אסימלאו העם
 גשק על הארץ ויסקו וסו
 ופול נץ צדקום ואם בצפון
 מקום שפול העץ שסחא
 שמה רוח לא יורע וראח
 בעבים לא יקעור פאטר
 אנה יורע מה דרך הרוח
 בעצמים בגטון תמלא נכה
 לא תרע את מעשה האוהים
 אשר יעשה את הכל בנקה
 ורע את זרעך ולעבד או
 תטח ירך כל אינך יורעא
 זה וכשר תזה ארזה ואם
 שמהם כאחך טוכוס ומתן
 האור וטוב לעינים לראות
 את השמש כי אם שונס
 הדעה חזות האדם בכלם

תחלת דברי וסמנה תחלת דבר וסמנה
 תחלת חסמה וסמנה דברי פיהו

ישמח ויזכר אתמי חחשך
 כי תרבה יהיו כל שפא הכל
 שמח בחד בולדותך ויכונך
 לבד מימי בחוריתך וחלך
 צדקם לבך ובלראי עינך
 ודע כי על אלה וביאר האהים
 במשפט וחסד בעס מלכך
 והעבר רעה מבשרך כי
 תגלות ותשחרות הכל יוזם
 את בוראך מימי בחוריתך
 עד אשר לא זבאל ומי הרעה
 והגיע שנים אשר מאמר
 או לו בדם חפץ עד אשר
 לא תחשך השמש והאור
 והירח והכוכבים ושוב העבים
 אחר הגשם ביום שיועו
 שמרו תבית והתעונו אנשי
 החיל ובטלו הפסחנות כי מעטו
 וחשכו הראות בארבות וסגרו
 דלתים בשח בשפל קול
 הסחנה וקום לקול העפור
 ושחן כל בנות השור גם
 מבנה יראו וחמתים בדרך
 ונאץ השקר וסתבל החגב
 ותפר האביונה כי יחלך
 האדם אל בית עולמו וסבך
 בשוק הסופדים עד אשר לא
 ירחק חבל הכסף ותרוץ
 גלת תחב ותשכר כל על

מרעה ב וסמנה כל ימל מקור בדר וסמנה
 מרעה אחרך כתנו מרעה אחר ב

המבוע ונרץ הגלג אל זכור
 וישב העפר על הארץ כשעה
 והרוח תשוב אל הארץ חס אשר
 נתנה יתל חבלים אמר חקות
 הכל חבל ויתר שהיה קולת
 חכם עוד למד דעת את העם
 ואזו וחקר תקן משלים חכמה
 בקש קולת למעא דברי חפץ
 וכתוב ישר הברי אמת דברי
 חכמים כדובטת ונכמש מרות
 נטועים בעלי אספות נתנו
 מרעה אחר ויתר מהמה
 בני החדר עשות ספרים
 הרבה איוקץ ולתג חידוד
 יגיעת בשרי סוף דבר הכל
 נשמע את האדמים ולא ואת
 מיטתו שגור בידו פ האדם
 כי את כל מעשה האלהים
 יבא במשפט על כל נעים
 אם טוב ואם רע

איכה ישבה בדר מעל רבדו
 עם היתה מאלמנו רבתי בעיני
 שלתי במדינות היתה למס
 בכו תבכה במלח וממעה
 עו לחיה אן דה מחס מפ
 ארבה כל רעה בגורפת
 חיו לם לאיכה

בדר ה וסמנה כל ימל מקור בדר וסמנה
 בדר קומן על אל בני שני יא